

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สิทธิในการได้รับเงินค่ารับรองของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สม ๐๐๐๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า เดิมสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับการได้รับเงินค่ารับรองของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้มีความเห็นในเรื่องเสร็จที่ ๕๒๙/๒๕๖๑ ว่า เมื่อประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเท่านั้นที่เคยมีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองเท่าที่จ่ายจริงตามข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจึงมีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองตามสิทธิเดิมที่เคยมีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ สำหรับกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เมื่อเดิมไม่เคยมีสิทธิได้รับเงินค่ารับรอง จึงยังคงไม่มีสิทธิได้เงินค่ารับรองอยู่เช่นเดิม

ต่อมากระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๘.๔/๘๖๗๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ แจ้งการกำหนดอัตราเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือน เดือนละ ๔๕,๕๐๐ บาท และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือน เดือนละ ๔๒,๕๐๐ บาท ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้แจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบฯ ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนให้กับประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยอาศัยเหตุผลตามมาตรา ๖๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังกล่าว แต่ปรากฏว่าได้มีกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโต้แย้งและขอให้ทบทวนการดำเนินการในเรื่องนี้ ดังนั้น เพื่อให้การได้รับเงินค่ารับรองของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเป็นไปโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอหารือในประเด็นที่ยังมีข้อโต้แย้งข้างต้นว่า ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มีผลใช้บังคับ และเป็นผู้ซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ จะมีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนตามบทบัญญัติมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดหรือไม่ อย่างไร และหากมีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือน จะได้รับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลใช้บังคับหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะเบิกจ่ายเงินดังกล่าวให้เป็นไปโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวและกฎหมายเกี่ยวข้องอย่างไร

ทั้งนี้ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีความเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวเป็นสองแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่หนึ่ง เห็นว่า ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งยังคงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ มีผลใช้บังคับด้วยเหตุผลดังนี้

๑. ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งยังคงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจทั้งหมดที่มีอยู่ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติไว้ทุกประการ และจะต้องรับผิดชอบในการใด ๆ ที่ได้กระทำไประหว่างปฏิบัติหน้าที่ จึงสมควรได้รับค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่าประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่จะแต่งตั้งขึ้นใหม่นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

๒. เมื่อพิจารณาตามหลักนิติธรรม ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องผูกพันต่อหลักดังกล่าว และการตรากฎหมายที่ต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุตามนัยมาตรา ๓ และมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว การกำหนดให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่พ้นจากตำแหน่งและยังคงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่ได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ใช้บังคับ เป็นการรับรองสิทธิของผู้ซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับอยู่เดิมให้คงอยู่ต่อไป จึงไม่น่าจะมีผลเป็นการจำกัดสิทธิในการได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง โดยให้เฉพาะประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเท่านั้นที่ได้รับเงินค่ารับรองที่เคยมีสิทธิได้รับเท่าที่จ่ายจริงตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ อีกทั้งเงินค่ารับรองตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง เป็นการเหมาจ่ายเป็นรายเดือน จึงถือเป็นสิทธิที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดขึ้นใหม่ เมื่อมาตรา ๖๐ วรรคสอง มีลักษณะเป็นบทบัญญัติที่รองรับสิทธิอันพึงได้ตามที่เคยได้รับอยู่ตามนัยความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๔๖๓/๒๕๖๐ หากพิจารณาว่า เงินค่ารับรอง

เหมาะจ่ายเป็นรายเดือนดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๖๐ วรรคสอง จะมีผลให้ทบบัญญัตินี้มีลักษณะจำกัดสิทธิอันพึงมีของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป อีกทั้งเป็นการจำกัดสิทธิเกินสมควรแก่เหตุ

๓. การที่มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของกรรมการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งเท่ากับกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ และวรรคสองบัญญัติให้กรรมการได้รับเงินค่ารับรองเหมาะจ่ายเป็นรายเดือนตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด นั้น เห็นได้ว่า เงินค่ารับรองเหมาะจ่ายเป็นรายเดือนที่กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีสิทธิได้รับตามวรรคสอง เป็นสิทธิในการได้รับเงินอีกประเภทหนึ่งที่แยกออกจากประโยชน์ตอบแทนอื่นตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง เช่นเดียวกับสิทธิในการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง ด้วยเหตุนี้สิทธิในการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๖๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ย่อมไม่รวมถึงสิทธิที่จะได้รับเงินค่ารับรองเหมาะจ่ายเป็นรายเดือนและเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง การได้รับเงินค่ารับรองเหมาะจ่ายเป็นรายเดือนตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง จึงมีผลใช้บังคับกับประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยตั้งแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ มีผลใช้บังคับ เช่นเดียวกับสิทธิในการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจึงมีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองเหมาะจ่ายเป็นรายเดือนตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

แนวทางที่สอง เห็นว่า ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งยังคงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองเหมาะจ่ายเป็นรายเดือน และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่มีอำนาจเบิกจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยเหตุผลดังนี้

๑. ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งพ้นจากตำแหน่งและอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งแต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่มีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่ได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ใช้บังคับเมื่อเดิมประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเท่านั้นที่เคยมีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ดังนั้น ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเท่านั้นที่ได้รับการรับรองสิทธิดังกล่าวให้มีอยู่ต่อไปตามที่เคยมีอยู่แล้ว จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองเหมาะจ่ายเป็นรายเดือนตามที่บัญญัติขึ้นใหม่ในมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ อีก ส่วนกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เมื่อเดิมไม่มีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองเหมาะจ่ายเป็นรายเดือนโดยผลของมาตรา ๖๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ตามเรื่องเสร็จที่ ๕๒๙/๒๕๖๑

๒. ตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐฯ บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐจะก่อหนี้ผูกพันหรือจ่ายเงินได้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมาย ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีอำนาจเบิกจ่ายเงินค่ารับรองให้แก่ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ เท่านั้น โดยไม่มีอำนาจเบิกจ่ายเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนให้แก่ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามบทเฉพาะกาลแต่อย่างใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหาหรือข้อของสำนักงาน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า โดยที่มาตรา ๖๐^๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งดำรง ตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ แต่ให้ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธาน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ โดยให้ผู้ซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ ตอบแทนอื่นตามที่ได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรับรองสิทธิอันพึงได้ตามที่เคยได้รับอยู่ ไม่ใช่เป็นบทจำกัดสิทธิ ทั้งนี้ ตามนัยความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๔๖๓/๒๕๖๐^๒ เรื่องเสร็จที่ ๕๒๙/๒๕๖๑^๓ และเรื่องเสร็จที่ ๙๕๕/๒๕๖๑^๔ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

มาตรา ๖๐ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ แต่ให้ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ให้ผู้ซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่ได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับและให้มีสิทธิ ได้รับบำเหน็จตอบแทนตามมาตรา ๓๒ โดยให้ถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งเพราะลาออกโดยให้คำนวณระยะเวลา ตั้งแต่วันที่ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจนถึงวันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่

ในกรณีผู้ซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามวรรคหนึ่ง ตาย ลาออก หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใด และมีผู้ซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปไม่ถึงถึงหนึ่ง ให้คำนวณในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การได้รับเบี้ยประชุมและเงินค่ารับรองของ คณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ การเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๔๒๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น และเงินค่ารับรองของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๔๒๖ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สิทธิในการได้รับเงินค่ารับรองของประธาน กรรมการการเลือกตั้งและกรรมการการเลือกตั้งซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๑๖๖ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๖๐^๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงต้องได้รับเงินค่ารับรองตามสิทธิที่เคยได้รับอยู่ ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่ารับรองในตำแหน่งประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งข้อ ๔^๖ ของระเบียบกระทรวงการคลังดังกล่าวได้กำหนดให้จ่ายเงินค่ารับรอง เฉพาะตำแหน่งประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติโดยให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ดังนั้น ประธาน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจึงมีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองตามสิทธิที่เคยมี สำหรับกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปนั้น เมื่อเดิมไม่เคยมีสิทธิ ได้รับเงินค่ารับรองในการปฏิบัติหน้าที่ จึงยังคงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่ารับรองอยู่เช่นเดิม โดยทั้งประธาน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ต่างก็ไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินค่ารับรองตามที่บัญญัติขึ้นใหม่ในมาตรา ๓๑^๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐

สำหรับกรณีนี้หาเรื่องนี้ แม้จะปรากฏว่ากระทรวงการคลังได้กำหนดเงินค่ารับรอง เหมาจ่ายเป็นรายเดือนตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ แตกต่างไปจากระเบียบกระทรวงการคลังดังกล่าว แต่บทบัญญัติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องอยู่ภายใต้บังคับบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ สำหรับอัตราเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนที่กระทรวงการคลัง กำหนดขึ้นใหม่ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ย่อมมุ่งหมายที่จะใช้บังคับกับประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่จะแต่งตั้งขึ้นใหม่ โดยมีได้มีผลกระทบ ต่อสิทธิของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มีอยู่เดิม ทั้งนี้ ตามนัยความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ในเรื่องเสร็จที่ ๙๕๕/๒๕๖๑^๘

(นายดิศทัต ใตระกิตย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๖๑

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๖ข้อ ๔ ค่ารับรองในตำแหน่งประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้จ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง โดยอนุมัติของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือผู้ที่ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมาย ภายในวงเงินงบประมาณรายจ่ายประเภทค่ารับรองในตำแหน่งประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ได้รับอนุมัติ

^๗มาตรา ๓๑ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของกรรมการให้เป็นไป ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งเท่ากับกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย เบี้ยประชุมกรรมการ

ให้กรรมการได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเงินประจำตำแหน่งของประธานกรรมการหรือกรรมการ แล้วแต่กรณี

^๘โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น